

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Цебрія Олександра Володимировича щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 250 Кодексу України про адміністративні правопорушення у взаємозв'язку з положеннями частини п'ятої статті 7, частини першої статті 287, частини другої статті 294 цього кодексу

м. К и ї в
8 грудня 2015 року
№ 49-у/2015

Справа № 2-43/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Цебрія Олександра Володимировича щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 250 Кодексу України про адміністративні правопорушення у взаємозв'язку з положеннями частини п'ятої статті 7, частини першої статті 287, частини другої статті 294 цього кодексу.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Цебрій О.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення частини першої статті 250 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс), згідно з яким прокурор, заступник прокурора, здійснюючи нагляд за додержанням і правильним застосуванням законів при провадженні в справах про адміністративне правопорушення, має право оскаржувати постанову і рішення по скарзі в справі про адміністративне правопорушення, у взаємозв'язку з положеннями частини п'ятої статті 7, частини першої статті 287, частини другої статті 294 Кодексу в аспекті питання, чи поширюється положення „оскаржувати постанову і рішення по скарзі в справі про адміністративне правопорушення“, яке міститься в частині першій статті 250 Кодексу, на будь-які постанови суду у справах про адміністративні правопорушення, чи лише на ті, в яких ідеться про застосування заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаного положення зумовлена неоднозначним, на думку автора клопотання, застосуванням судами України частини першої статті 250 Кодексу, що призвело до порушення його конституційного права на розгляд справи безстороннім і справедливим судом.

На підтвердження своїх аргументів суб'єкт права на конституційне звернення надав копії судових рішень Маньківського районного суду Черкаської області від 26 лютого 2015 року, апеляційного суду Київської області від 5 березня 2015 року, від 23 березня 2015 року, від 24 березня 2015 року, апеляційного суду Полтавської області від 10 березня 2015 року, апеляційного суду Львівської області від 16 березня 2015 року, апеляційного

суду Черкаської області від 17 березня 2015 року та від 27 березня 2015 року, апеляційного суду Чернівецької області від 19 березня 2015 року, апеляційного суду Тернопільської області від 5 червня 2015 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 2 листопада 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

В Основному Законі України визначено вичерпний перелік питань, що належать до повноважень Конституційного Суду України, зокрема офіційне тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150).

Аналіз конституційного звернення, доданих до нього матеріалів та положень Кодексу дає підстави для висновку, що питання щодо оскарження прокурором постанов суду у справах про адміністративне правопорушення регулюється різними положеннями Кодексу, які не узгоджуються між собою.

Зокрема, згідно з частиною першою статті 250 Кодексу прокурор наділений правом оскаржувати постанову і рішення по скарзі в справі про адміністративне правопорушення. Відповідно до частини другої статті 250 Кодексу при провадженні у справах про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 172⁴ – 172⁹ Кодексу, участь прокурора у розгляді справи судом є обов'язковою.

Так, у частині першій статті 287 та частині другій статті 294 Кодексу визначено суб'єктів, які мають право оскаржувати постанови у справах про адміністративні правопорушення. Зі змісту частини першої статті 287 Кодексу вбачається, що постанова суду може бути оскаржена прокурором у випадках застосування за адміністративне правопорушення заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян. Проте відповідно до частини другої статті 294 Кодексу прокурора

не зазначено серед осіб, які мають право оскаржувати постанову судді у справі про адміністративне правопорушення.

Таким чином, аналіз вказаних положень Кодексу дає підстави для висновку, що має місце неузгодженість положень частини п'ятої статті 7, статті 250, частини першої статті 287 та частини другої статті 294 Кодексу щодо повноважень прокурора оскаржувати постанови суду у справах про адміністративне правопорушення. З огляду на це питання, з яким звернувся автор клопотання, може бути вирішене у законодавчому порядку. Усунення неузгодженостей у законах не належить до повноважень Конституційного Суду України (ухвали Конституційного Суду України від 15 січня 2004 року № 1-у/2004, від 23 вересня 2008 року № 43-у/2008).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Цебрія Олександра Володимировича щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 250 Кодексу України про адміністративні правопорушення у взаємозв'язку з положеннями частини п'ятої статті 7, частини першої статті 287, частини другої статті 294 цього кодексу на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість

Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ